

obsahuje i promlčení, jest prý právo k udržování vorové propusti st-lem (§ 18 řádu policie říční) promlčeno;

b) že orgány, kterým dle § 21 řádu pol. říční přísluší dozor nad zachováváním tohoto řádu, konaly svoji povinnost nedbale, neprovedše včas potřebných oprav shnilé propusti nebo nepřídrževše k tomu včas majitele díla, takže poškození propusti z r. 1920 bylo umožněno sešlým jejím stavem;

c) že zsv požadoval toliko příspěvek na opravu řečené propusti a že tudíž st-l není povinen udržovati propust tu sám.

Leč ani tyto námitky neshledal nss důvodnými. Pokud jde o námitku ad a), nutno zdůrazniti, že se v daném případě nejedná o právo st-le k udržování vorové propusti v jeho jezu, nýbrž o povinnost k jejímu udržování. O promlčení povinnosti lze tím méně mluvit, ježto promlčení není vůbec obecně uznaným důvodem zániku veřejnoprávních povinností, pozitivního předpisu však, jenž by takovýto titul zániku udržovací povinnosti majitele vodního díla uznával, st-l uvést nemůže.

Než ani domnělé zanedbání povinného dozoru. (námitka ad b) nemůže majitele vodního díla zprostiti jeho povinnosti udržovací, s níž je nutně spojena péče o dobrý stav vodního díla. St-l netvrdí, že by orgánové dozorčí maj. mlýna čp. 4 v R. opravování řečené propusti byli zne-možňovali. Chce-li však říci, že měli vůči němu použití své moci dozorčí a že musí tedy za zanedbání dozoru zodpovídati, stačí uvést, že na výkon dozorčího práva nikomu právní nárok nepřísluší, i kdyby dozor orgány zsv-u v některém směru fakticky vykonávaný bylo vskutku lze pokládati za výkon dozorčí m o c i ú ř e d n í.

Okolnost sub c) uvedená mohla by snad zakládati zvláštní liberující titul právní ve smyslu § 44 vod. z., kdyby zsv povinnost hraditi část nákladů spojených s opravou řečeného splavu byl skutečně na se vzal a stal se takto konkurentem dotčené povinnosti udržovací.

Leč ze spisů správních jde na jevo, že sice mezi zsv-em a st-lem bylo o to vyjednáváno, aby zsv provedl opravu zmíněného splavu na vlastní účet, a aby st-l k nákladům těm toliko přispěl, jednání ta však nevedla, jak již svrchu bylo uvedeno, k pozitivnímu výsledku, takže povinnost zsv-u jakožto konkurenta, kterouž by st-l mohl snad býti částečně liberován, založena vůbec nebyla.

Nemá tudíž i tato poslední námitka důvodnosti a bylo proto stížnost v celém obsahu zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3173.

Zabírání budov: Aby opatřen byl byt pro obvodního lékaře, lze — za šetření zákonných podmínek — použití zákona č. 304/1921.

(Nález ze dne 26. ledna 1924 č. 962).

V ě c: Karel V. v L. proti ministerstvu veřejných prací (okr. soudce Dr. Boh. Makovec) o zabránění bytu pro účely veřejné.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Výměrem z 26. srpna 1922 zabrala zsp v Praze na základě zák. z 12. července 1921 č. 304 Sb. v domě st-lově ve V. byt o 2 pokojích, kuchyni a předsíni pro byt obvodního lékaře Dra Josefa L., protože pro tento účel, jehož dosažení jest v zájmu veřejném, není v místě jiných vhodných místností a poněvadž část domu, o niž jde, neslouží obytným nájemním účelům, byvši naposled užívána jako naturální byt a sloužíc nyní k uschování nábytku majitele domu více než po 2 leta. Věci v místnostech uložené, jakož i věci z chodeb a dvora mohou býti uloženy v jiných místnostech domu toho.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání st-lovu a potvrdil rozhodnutí I. stolice z jeho důvodů a z následujících dalších důvodů:

Pokud stížnost popírá, že tu není veřejného zájmu pro ubytování obvodního lékaře, se připomíná, že lékař byl ustanoven právě pro zdravotní obvod se sídlem ve V. a že jest tudíž v zájmu veř. péče zdravotní nutno, aby v tomto místě bydlel a měl ordinanční místnost. Zabráni chaty turistické jest vyloučeno, ježto slouží účelům živnostenským. St-l sice se nabídl, opatřiti lékaři náhradní byt, k dosažení toho účelu však ničeho nepodnikl. Pro umístění věcí nalézajících se v chodbě jest postaráno. K námitce konečně, že st-l potřebuje místností pro obhospodařování svého statku, se připomíná, že místností těch k tomu účelu nebylo použito.

Stížnost do rozhodnutí toho podanou neshledal nss důvodnou. —

Námitka, že zábor jest vyloučen, ježto ubytování obvodního lékaře není takovým účelem veřejným, aby proň mohl býti zabrán byt, jest lichá.

Otázku, zdali veřejný zájem vyžaduje ubytování určité osoby, dlužno řešiti podle konkrétních poměrů. Zásadně bude však ubytování jednotlivce ve veřejném zájmu, jde-li o osobu, jež obstarávajíc veřejné funkce jest nucena, za účelem tohoto obstarávání zdržovati se v jistém místě.

Podle správních spisů byl byt zabrán pro obvodního lékaře pro obvod V. jmenovaného, tedy pro orgán zdravotní policie. Výkon zdravotní policie jest podle říš. zdravotního zák. z 30. dubna 1870 č. 68 ř. z. veřejným úkolem obce. § 5 zák. toho stanoví, že se zem. zákonodárství zůstává, aby ustanovilo, jakým způsobem má každá obec pro sebe nebo společně s obcemi jinými učiniti opatření, jichž dle polohy a velikosti území a dle počtu a zaměstnání obyvatelů k vykonávání policie zdravotní jest zapotřebí.

Na základě § 5 cit. ř. z. byla pak zem. zákonem z 23. února 1888 č. 9 z. z. zavedena instituce obvodních lékařů. Podle § 3, odst. 2 zák. toho stanoví zastupitelstvo okresu v dohodě s polit. úřadem okr. jméno obvodu zdravotního a sídl o lékaře obvodního. Z ustanovení toho jest patrné, že obvodní lékař musí sídleti v místě, jež mu bylo ustanoveno sídlem. § 10 téhož zák. pak stanoví, že lékaři obecní a obvodní jsou stálými orgány odbornými, kterým náleží, aby spolupůsobily ve všem, co ukládá zákon obci ve příčině policie zdravotní (§§ 3 a 4 zák. ze dne 30. dubna 1870 č. 68 ř. z.) a že mají jako orgánové odborní povahu úředníků veřejných. Stanoví-li pak § 1 zák. č. 304/21, že lze zabráti k užívání jednotlivé místnosti pro účely veřejné a

pokud toho vyžaduje veřejný zájem i pro účely obytné, jest zřejmo, že podmínce té v daném případě bylo vyhověno. — — —

Č. 3174.

Zabírání budov: Uživatel místnosti zabírané podle zák. č. 304/1921 nemůže se záboru vyhnouti poukazem na to, že by mohly býti zabrány místnosti jiné.

(Nález ze dne 26. ledna 1924 č. 965.)

Věc: Isabella A. v K. proti ministerstvu veřejných prací o zabránění bytu.

Výrok. Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: — — —

Rozhoduje o stížnosti musil se nss předně vypořádati s námitkou nezákonnosti, kterou stížnost shledává v tom, že v témže domě je v pravo od hlavního vchodu do domu prázdný byt o pokoji a kuchyni, s místnostmi poštovními přímo související, který byl st-lce nyní přikázán jako náhradní byt, a že tedy nebylo nutno zabratí byt st-lčin v levo od vchodu, když úřad mohl pro nového poštmistra zabratí volný byt na pravé straně hlavního vchodu.

V tomto směru nemohl dát nss stížnosti za pravdu.

§ 1 zák. z 12. srpna 1921 č. 304 Sb. stanoví, že polit. úřad I. stolice může pro účely tu blíže označené zabratí k užívání budovy neb i jednotlivé místnosti, pokud není v hodných místností. Leč obmezení tomuto nelze rozuměti tak, že by uživatel místností, které úřad zabírá, se mohl sprostíti své povinnosti, zabránění trpěti, poukazem na to, že by mohly být zabrány místnosti jiné, nýbrž jen v tom smyslu, že po ruce jsoucí vhodné místnosti lze jinak, než zabráním opatřiti. Proto není uvedená námitka odůvodněna.

Dále uvážil nss o stížnosti toto: — — —

Č. 3175.

Domovská příslušnost (Slovensko): Člen premonstrátského kanonického řiadu nenadobudne prijatím do řiadu domovskej príslušnosti v obci, kde riad má svoje sídlo.

(Nález zo dňa 26. januára 1924 č. 1082).

Věc: Karol F. B. v Jasovskom Podzámku (adv. Dr. Václ. Dvořák z Prahy) proti župnému úřadu v Košiciach stran domovskej príslušnosti.

Výrok: Sťažnosť zamietá sa ako neopodstatnená.

Důvody: Obecný výbor obce Jasovský Podzámok v zasadnutí dňa 20. marca 1923 konanom uznal domovskou príslušnosť Karola B., jasovského premonstrátského kanovníka.